

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
HELLENIC MINISTRY OF CULTURE & SPORTS
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ | SCIENTIFIC COMMITTEE

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΛΑΡΙΣΑΣ
ANCIENT THEATRE OF LARISSA

According to valid archaeological evidence the magnificent first Ancient Theatre of Larissa geared towards the south, near the ancient market town, is located in today's city centre, as it expands in the current well-known Central and Tachydromiou Squares. In this market stood the temple of Kedros Apollon, which must have been built in the beginning of the 4th century BC. The most important resolutions and judgments of Larissa's municipality were taken at the place of the sacred shrine, while the citizens spent votive offerings in honor of God. The votive offerings established on the sanctuary include the column of Theotimos, a Thessalian rider who was defeated in the battle of Tanagra's in 457 BC and a possible honorable declaration for Chrysogonos of Edessa, who had protected the Thessalian cities from the Aetolian's invasions (the fact referred to by the ancient author Polyvios) in 217 BC. The latter was awarded with the title of "citizen of Larissa" and was given the right to acquire land and property in Larissa. After the battle of Cynoscephalae in 197 BC the city's rulers adopted roman-friendly politics and the new dominants in Greece started to offer them special privileges. At this time, an honorary resolution was erected at the sanctuary for the two servants of king Eumenes II of Pergamon, who had paid a visit in Larissa accompanied by his brother Attalus I (Titus Livius 42,58) in 171 BC. The honored attendants participated in the negotiations for the alliance between the citizens of Larissa with those of Pergamum and the Romans against the Macedonians. It is likely that the temple of Eleftherios Zeus existed on the northeast side of Tachydromiou square, probably built by the 2nd century BC. As cited by inscriptions of the prevalent times, this temple constituted the place where all the official written texts of the so called "Koinon" (or "Unity") of the Thessalians were kept in safety. In his honor and in remembrance of Thessaly's liberation from the Macedonians, the celebration called "Eleftheria" was established. The feast was held every four years in Larissa, the cap-

Το μεγαλειώδες Α΄ Αρχαίο Θέατρο της Λάρισσας είχε προσανατολισμό προς νότο, προς τη λεγόμενη «ελεύθερη» αρχαία αγορά η οποία σύμφωνα με ασφαλείς αρχαιολογικές ενδείξεις τοποθετείται στο κέντρο της σημερινής πόλης δηλαδή στην έκταση των σημερινών πλατειών, Κεντρικής και Ταχυδρομείου. Σε αυτή την αγορά βρισκόταν ο ναός του Κεδρώου Απόλλωνος, που θα πρέπει να χτίστηκε στις αρχές του 4ου αιώνα π.Χ. Στο ιερό τέμενος στήνονταν τα ψηφίσματα του Δήμου Λαρισαίων και οι δικαστικές αποφάσεις ενώ οι πολίτες αφιέρωναν αναθήματα προς τιμή του θεού. Στα αναθήματα που ήταν ανιδρυμένα στο ιερό περιλαμβάνεται η στήλη του Θεοτίμου, Θεσσαλού ιππέα που σκοτώθηκε στη μάχη της Τανάγρας του 457 π.χ. και πιθανόν το τιμητικό ψήφισμα για τον Χρυσόγονο από την Έδεσσα ο οποίος είχε προστατεύσει τις Θεσσαλικές πόλεις από τις επιδρομές των Αιτωλών (το γεγονός αναφέρεται από τον αρχαίο συγγραφέα Πολύβιο) το 217 π.Χ. Ο Δήμος του απένειμε τον τίτλο του Λαρισαίου πολίτη και του έδωσε το δικαίωμα να αποκτήσει γη και οικία στη Λάρισσα. Μετά την μάχη των Κυνός Κεφαλών το 197 π.Χ οι άρχοντες της πόλης ακολουθούν φιλορωμαϊκή πολιτική και αποκτούν προνόμια από τους νέους πλέον κυρίαρχους στον ελλαδικό χώρο. Αυτή την εποχή στήθηκε στο ιερό το τιμητικό ψήφισμα προς δυο ακολούθους του βασιλέως Ευμένους Β΄ της Περγάμου ο οποίος είχε επισκεφθεί τη Λάρισσα με τον αδελφό του Άτταλο (Τίτος Λίβιος, 42,58κ.εξ.) το 171π.Χ. Οι τιμώμενοι ακόλουθοι συμμετείχαν στις διαπραγματεύσεις για την συμμαχία των Λαρισαίων με τους Περγαμνούς και τους Ρωμαίους εναντίον των Μακεδόνων.

Βορειοανατολικά της πλατείας Ταχυδρομείου θα πρέπει να υπήρχε ο ναός του Διός Ελευθερίου ο οποίος χτίστηκε πιθανότατα τον 2ο αιώνα π.Χ. Ο ναός αυτό ήταν ο χώρος όπου φυλάσσονταν τα επίσημα έγγραφα του Κοινού των Θεσσαλών, όπως μαρτυρείται από επιγραφές. Προς τιμή του και σε ανάμνηση της απελευθέρωσης της Θεσσαλίας από τους Μακεδόνες καθιερώθηκαν το 196 π.Χ. τα Ελευθέρια, γιορτή που τελούνταν

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΛΑΡΙΣΣΑΣ ANCIENT THEATRE OF LARISSA

ital of the “Thessalian Community” with the presence of correspondents from all cities of the region. The first Ancient Theatre’s construction is unbreakably connected with the worshiping of God Dionysus and the performance of theatrical plays. It composed the centre of the civilians’ societal lifestyle as well. Such claim can be easily substantiated through the numerous findings, both inscriptions and sculptures, presented by the excavations. In the 1st century BC, the theatre was transformed into a roman arena exclusively aiming at the performance of notable celebrations, duels, animal fights, mimic representations of clowns, wizards and much more. At the same period of time, the ancient citizens initiated the 2nd theatre’s erection, simply because the theatre was converted into an arena. This initiative derived from people’s desire to realize more collective events. Such an idea is verified according to inscription testimonies, since through them it is clearly mentioned that along with the celebration of “Eleftheria” and the horse races, poetry, dancing and music competitions also took place. The First Ancient Theatre of Larissa with a 10.000 audience capacity was constructed during the first half of the 3rd century BC under the reign of Antigonus II Gonatas of Macedonia. It was not until the end of the 3rd century AD or the beginning of the 4th century AD that the theatre remained active. Therefore, it operated from almost six centuries. After a strong earthquake that struck Larissa in the 7th century AD, a big part of the epitheatre collapsed, as well as the second floor of the scene inside the orchestra.

The “Fortress hill” actually constituted the “koilon” (or else hollow or cavity occasionally used as equivalent to theatron, referring to its seating area) of Larissa’s Ancient Theatre. A natural hill cavity hosted the stepped cavea with seats. Almost in the middle, a 2 meter wide corridor was created, dividing the landing (diazoma) so as to provide the spectators with enough space to move conveniently around the place. The corridor is covered with big white

κάθε τέσσερα χρόνια στην πρωτεύουσα του Κοινοῦ των Θεσσαλῶν, τὴ Λάρισα, με τὴν παρουσία ἀντιπροσωπειῶν ἀπὸ ὅλες τὶς θεσσαλικὲς πόλεις.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ Ἀρχαίου Θεάτρου συνδέεται ἄμεσα με τὴ λατρεία τοῦ θεοῦ Διονύσου καὶ τὴν τέλεση θεατρικῶν παραστάσεων. Ἦταν ἀκόμη κέντρο καὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῶν ἀρχαίων Λαρισαίων. Αὐτὸ ἀποδεικνύεται ἀπὸ ἓνα πλῆθος εὐρημάτων, κυρίως ἐπιγραφῶν καὶ γλυπτῶν ποὺ μας ἔχει ἀπλόχερα ἀποδώσει με τὴν ἀνασκαφὴ τοῦ.

Τὸν 1ο αἰ. π.Χ. μετατράπηκε ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους σὲ ἀρένα γιὰ τὴν τέλεση ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον ἐπίσημων εορταστικῶν ἐκδηλώσεων μονομαχικῶν ἀγῶνων, θηριομαχιῶν, παραστάσεων μίμων, σαλτιμπάγκων, μάγων καὶ ἄλλων πολλῶν.

Ἐπειδὴ τὸ ἀρχαίον θέατρο μετατράπηκε σὲ ἀρένα, οἱ ἀρχαῖοι Λαρισαῖοι τὴν ἴδια περίοδο κατασκεύασαν τὸ λιτό Β’ ἀρχαίον θέατρο γιὰ τὴ συνέχιση τῶν θεατρικῶν παραστάσεων καὶ τὴν πραγματοποιίση ἄλλων ομαδικῶν ἐκδηλώσεων. Οἱ ἀρχαῖες ἐπιγραφές συνηγοροῦν γιὰ τὸ γεγονός αὐτὸ καθὼς ομιλοῦν με σαφῆνεια ὅτι κατὰ τὴν περίοδο τῆς ρωμαιοκρατίας στὴ μεγάλη πανθεσσαλικὴ εορτὴ τῆς Λάρισας, τὰ «Ἐλευθέρια», τελοῦνταν παράλληλα με τοὺς ἵππικοὺ ἀγῶνες στὸν ἵππόδρομο καὶ ἀγῶνες ποίησης, χοροῦ καὶ μουσικῆς.

Τὸ Α’ Ἀρχαίον Θεάτρο τῆς Λάρισας στὸ ὁποῖο χωροῦσαν πάνω ἀπὸ 10.000 θεατῆς οἰκοδομήθηκε τὸ α’ μισὸ τοῦ 3ου αἰ. π.Χ. στὰ χρόνια τοῦ βασιλείου τῆς Μακεδονίας Ἀντίγονου Γονατᾶ. Λειτούργησε δε, ἕξι αἰῶνες περίπου, μέχρι τὸ τέλος τοῦ 3ου αἰ. μ.Χ. ἢ τὶς ἀρχές τοῦ 4 ου αἰ. μ.Χ. ὁπότε ἡ λειτουργία τοῦ διακόπηκε ἀτόμοα. Μετὰ ἀπὸ ἰσχυρὸ σεισμὸ ποὺ ἔλαβε χώρα στὴ Λάρισα τὸν 7ο αἰ. μ.Χ. κατέρρευσε ἓνα μεγάλο μέρος τοῦ ἐπιθέατρου καὶ ὁ δεῦτερος ὄροφος τῆς σκηνῆς, μέσα στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ορχήστρας.

Κοῖλο τοῦ ἀρχαίου θεάτρου τῆς Λάρισας ἀποτελοῦσε ἡ ἴδια ἡ πλαγιά τοῦ λόφου «Φρούριον» ἡ ὁποία εἶχε διαμορφωθεῖ σὲ ἀναβαθμοὺς γιὰ τὴν

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΛΑΡΙΣΣΑΣ ANCIENT THEATRE OF LARISSA

smoothed marble slabs, which step on hulking flintstones and it also divided the cavea into the main theatre (lower section) and the epitheatre (upper section).

The epitheatre ("Epitheatro"), which is the seating above the diazoma, had the following structure: At the point of contact with the landing (which refers to the diazoma, the horizontal walking separating the theatres' upper and lower section) a mighty retaining wall of height of 1m and width of 2metres was constructed that in its front had a layer of stone blocks of white marble. The lower portion of the wall is adorned with ripple from Lesbos. In ancient times, the epitheatre had twenty ascending staircases, twenty two grandstands, fifteen rows of seats and a height of about 8 m. The epitheatre did not cover the total range of the main theater from the right to its left side, as it was rather limited to 2metres. The main theatre (lower section) was divided by ten ascending staircases into eleven wedge-shaped seating sections (kerkides), with twenty five rows of seats, of which the first belonged to the rows of prohedriai (the front seating of honor directly in front of or around the orchestra). The seats are based on slate commodity infrastructure and have elaborate work of sculpt- both at the front side as well as over their upper surface- where a notch existed, serving to pull viewers' feet of overlying series.

The orchestra (which is the dancing place or else the space between the audience and the stage), with a diameter of 25.50 m. is bordered by an external sewerage drain of 1, 90 m. width for the rainwater's removal. It is covered and constructed with marble slabs bearing elaborate work sculpt. The drain penetrates the scene's foundations with two exits that range on its southern outboard chambers. It is also located in an excellent state of conservation. The parodoi (passageways or side entrances into the orchestra of the theatre or else the space between the audience seating and the skene building) with their retaining walls are preserved in excellent condition at a depth of

τοποθέτηση των εδωλίων. Στο μέσο περίπου του κοίλου είχε δημιουργηθεί περιμετρικά ένας διάδρομος πλάτους δύο μέτρων, το διάζωμα, που χρησίμευε για την άνετη διακίνηση των θεατών. Είναι στρωμένος με μεγάλες πλάκες λευκού μαρμάρου, οι οποίες πατούν πάνω σε ογκώδεις παρόλιδους. Χώριζε το μνημείο σε επιθέατρο και κυρίως θέατρο.

Το επιθέατρο είχε την ακόλουθη δομή: Στο σημείο επαφής με το διάζωμα κατασκευάστηκε ένας ισχυρός αναλημματικός τοίχος ύψους 1,30μ, πλάτους 2,00μ, ο οποίος στην κύρια όψη του είχε επένδυση από λιθόπλινθους λευκού μαρμάρου. Το κάτω τμήμα του τοίχου κοσμεύεται με λέσβιο κυμάτιο. Στην αρχαιότητα το επιθέατρο θα είχε είκοσι κλίμακες ανόδου, είκοσι δύο κερκίδες, δεκαπέντε σειρές εδωλίων και ύψος περίπου 8,50μ. Το επιθέατρο στα πέρατα του δεξιά-αριστερά δεν κάλυπτε το συνολικό εύρος του κυρίως θεάτρου, αλλά ήταν περιορισμένο κατά 2,00μ.

Το κυρίως θέατρο χωριζόταν με δέκα κλίμακες ανόδου σε έντεκα κερκίδες, με είκοσι πέντε σειρές εδωλίων εκ των οποίων η πρώτη ανήκε στη σειρά των προεδριών. Τα εδώλια πατούν πάνω σε σχιστολιθικές υποδομές και έχουν επιμελημένη εργασία λάξευσης τόσο στα μέτωπα όσο και στην άνω επιφάνειά τους, όπου υπάρχει εγχοπή που χρησίμευε για να πατούν τα πόδια των θεατών των υπερκείμενων σειρών.

Την ορχήστρα, διαμέτρου 25.50μ. περιτρέχει κτιστός αποχετευτικός αγωγός πλάτους εξωτερικά 1,90μ. για την απομάκρυνση των όμβριων υδάτων. Είναι καλυμμένος και κατασκευασμένος με μαρμάρινες πλάκες, οι οποίες φέρουν επιμελημένη εργασία λάξευσης. Ο αγωγός διαπερνά τη θεμελίωση της σκηνής με δύο εξόδους, νότια των ακριανών δωματίων αυτής. Βρίσκεται σε άριστη κατάσταση διατήρησης.

Οι πάροδοι με τους αναλημματικούς τοίχους σώζονται σε άριστη κατάσταση σε βάθος 4,00μ. Είναι κατασκευασμένοι από λιθόπλινθους λευκού μαρμάρου με αριστοτεχνική εργασία λάξευσης. Οι δρόμοι των παρόδων ήταν μαρμαροστρωμένοι και αυτό γιατί δεν ήταν απλά μικροί δρόμοι

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΛΑΡΙΣΣΑΣ ANCIENT THEATRE OF LARISSA

Άποψη του Επιθεάτρου και του Διαζώματος

4 m. They are constructed of stone blocks of white marble with masterful sculpt work. Their marble pathways were of a great significance, as they led to the monument and later on composed the main road of processions.

The pathway on the right parodos, was connected with the 2nd ancient theatre and then with the main exit of Larissa towards Falanna and Olossona, from the wooden deck of the Pinios River, directly opposite the today's Scientific Technical Chamber. The way of the left parodos communicating with the marble road, was found, a few years ago, on a plot at the corner of Roosevelt Street and Cyprus. This brilliant road ran from the sacred area of the square and moved in parallel with the current Ermou Street and Panos and somewhere there in the beginning of the street Filellinon and Venizelos, abruptly turned to the left parodos of the theatre.

The retaining wall of the right-hand parodos (western) was revealed in length of 40, 86m., height of 4 m. and width of 3, 55 m.

The retaining wall of the left parodos (east) was revealed in length of 24, 75m, width of 3,55m and height of 3, 16 m. and is lost beneath the stores of the East side of the theatre. As the two walls pass through the orchestra's edges the theatre's entrance is blocked. The best preserved part of the monument is the scene (or else the so called 'skene', the building behind the orchestra, originally used for storage but providing a convenient backing for performances) consisting of four rooms communicating through three entrances of a 37,50m overall length and 3m height. The two interconnected rooms in the middle served as a dressing area for the actors and the dramatist's position, whereas the two edges leading to the southern side of the entrance functioned as sideboards. According to the archaeological survey, the scene's construction has three main phases. The first dates back to the first half of the 3rd century BC and is modern with the construction of the auditorium and the retaining walls. The four rooms were constructed with

προπέλασης στο μνημείο, αλλά αποτελούσαν στη συνέχεια τους μεγάλους πομπικούς δρόμους.

Ο δρόμος της δεξιάς παρόδου, επικοινωνούσε με το β' αρχαίο θέατρο και στη συνέχεια με την κύρια έξοδο της Λάρισσας προς τη Φάλαννα και την Ολοσσόνα, από την ξύλινη γέφυρα του Πηνειού, ακριβώς απέναντι από το σημερινό Τεχνικό Επιμελητήριο. Ο δρόμος της αριστερής παρόδου επικοινωνούσε με τον μαρμαροστρωμένο δρόμο, που βρέθηκε πριν από λίγα χρόνια σε οικόπεδο στη γωνία των οδών Ρούσβελτ και Κύπρου. Ο λαμπρός αυτός δρόμος ξεκινούσε από την ιερή περιοχή της πλατείας Ταχυδρομείου, έβαινε παράλληλα με την σημερινή οδό Ερμού και Πανός και κάπου εκεί στην αρχή της οδού Φιλελλήνων και Βενιζέλου, έστριβε απότομα προς την αριστερή πάροδο του θεάτρου.

Ο αναλημματικός τοίχος της δεξιάς παρόδου (δυτικός αναλημματικός) αποκαλύφθηκε σε μήκος 40,86μ., ύψος 4,50μ. και πλάτος 3,55μ. Ο αναλημματικός τοίχος της αριστερής παρόδου (ανατολικός αναλημματικός) αποκαλύφθηκε σε μήκος 24,75μ., πλάτος 3,55μ. και ύψος 3,16μ. και κάνεται κάτω από τα καταστήματα της ανατολικής πλευράς του θεάτρου. Με το πέρας των αναλημματικών τοίχων στα δύο άκρα της ορχήστρας, κλείνει και το άνοιγμα του πέταλου του θεάτρου.

Η σκηνή είναι το καλύτερα διατηρημένο τμήμα του μνημείου. Είναι στην ουσία ένα αυτοτελές, μεγαλοπρεπές οικοδόμημα το οποίο αποτελείται από τέσσερα δωμάτια με τρεις εισόδους ανάμεσά τους, έχοντας συνολικό μήκος 37,50μ. και ύψος 3,00μ. Τα δύο μεσαία δωμάτια που επικοινωνούν μεταξύ τους, λειτουργούσαν ως χώροι ένδυσης των ηθοποιών και θέσης του δραματουργού, ενώ τα δύο ακριανά που φέρουν είσοδο στη νότια πλευρά τους λειτουργούσαν ως σκευοθήκες. Με βάση την αρχαιολογική έρευνα η σκηνή έχει τρεις κύριες οικοδομικές φάσεις. Η πρώτη ανάγεται στο α' μισό του 3ου αιώνα π.Χ. και είναι σύγχρονη με την κατασκευή του κοίλου και των αναλημματικών τοίχων. Τα τέσσερα δωμάτια ήταν κατασκευασμένα με λαξευ-

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΛΑΡΙΣΣΑΣ ANCIENT THEATRE OF LARISSA

Δυτικός Αναληματικός Τοίχος

Ανατολικός Αναληματικός Τοίχος

carved flintstones, deriving from the ancient quarries in the position "Krintiri" of Tirnavos. In the second phase (1st half of the 2nd century BC) in front of the stage building, to the side of the Orchestra, a row of columns and the proskenion (the front wall of the stage or else the acting area which projected in front of the skene) were built in total length of 20,00m and width of 2,00m. It consists of six jambs and six monolithic engaged Doric columns in lines, which pull up at marble stone plinths of 0,30 m height. On the Doric semi-columns and piers the Doric thirgkos (which is the topmost course of stones in a wall) was rested, which was posted in a cavity wall bond, parallel to the scene where occasionally entered suspending thranoi that vertically connected the Colonnade with the front wall of the scene. For the safe support of the suspending thranoi the front retaining wall of the scene was reinforced with an internal series of flintstones. The proskenion had three entrances on the same axis same with the entrance of the stage.

The third construction phase of the stage dates to the years of Roman emperors Augustus Octavian (28 BC – 14 BC), Tiberius (14-37 AD) and German (37– 41 AD). Honorary inscriptions in honor of all three emperors were found on the fronts of these Doric cornices of the scene. During this period the flintstones' front row of the side chambers was removed and replaced with marble lining. Also, inherent marble Doric semi-columns with Doric capitals were added to the facade and four pessarries were curved at the corners. That marble, like the one the epitheatre, the main theatre and the one of parodoi was taken from the ancient quarry of the municipal district of «Kastri» in Agia. During the excavation of part of the carriageway of Venizelou street (July-August 2006), a layer of limestone Doric columns was revealed, located at the south of the scene that belonged to a contemporary lodge as in its initial phase.

τούς πωρόλιθους, που προέρχονται από τα αρχαία λατομεία στη θέση «Κριντήρι» Τυρνάβου. Στη δεύτερη φάση της (α' μισό του 2ου αιώνα π.Χ.) μπροστά από το σκηνικό οικοδόμημα, προς την πλευρά της ορχήστρας, κατασκευάστηκε μία κιονοστοιχία, το προσκένιο, συνολικού μήκους 20,00μ. και πλάτους 2,00μ. Αποτελείται από έξι παραστάδες και έξι μονολιθικούς δωρικούς ημικίονες σε παράταξη οι οποίοι πατούν πάνω σε ευθυνητρία ύψους 0,30μ. από μαρμάρινους λιθόπλινθους. Πάνω στους δωρικούς ημικίονες και πεσσούς στηρίζονταν ο δωρικός θριγκός, ο οποίος ήταν τοποθετημένος δρομικά, παράλληλα προς την σκηνή και κατά διαστήματα έμπαιναν κάθετα μετέωροι θράνοι που συνέδεαν την κιονοστοιχία με τον μπροστινό τοίχο της σκηνής. Για την ασφαλή αντιστήριξη των μετέωρων θράνων ενισχύθηκε ο μπροστινός τοίχος της σκηνής με μία εσωτερική σειρά πωρόλιθων. Το προσκένιο είχε τρεις εισόδους στον ίδιο άξονα με τις εισόδους της σκηνής.

Η τρίτη οικοδομική φάση της σκηνής χρονολογείται στα χρόνια των Ρωμαίων αυτοκρατόρων Οκταβιανού Αυγούστου (28 π.Χ. -14 π.Χ.), Τιβέριου (14 μ.Χ.- 37 μ.Χ.) και Γερμανικού (37 μ.Χ. - 41 μ.Χ.). Τιμητικές επιγραφές προς τιμή και των τριών αυτοκρατόρων βρέθηκαν πάνω στα μέτωπα των γείσων του δωρικού θριγκού της σκηνής. Την περίοδο αυτή αφαιρέθηκε η μπροστινή σειρά των πωρόλιθων των πλαϊνών δωματίων και αντικαταστάθηκε με μαρμάρινη επένδυση. Προστέθηκαν επίσης στην πρόσοψη συμφυείς μαρμάρινοι δωρικού ημικίονες με δωρικά κιονόκρανα και στις γωνίες λαξεύτηκαν τέσσερις πεσσοί. Το μάρμαρο αυτό, όπως και του επιθεάτρου, του κυρίως θεάτρου και των παρόδων προέρχεται από το αρχαίο λατομείο του Δημοτικού Διαμερίσματος «Καστρί» Αγίας. Κατά την εκσκαφή τμήματος του οδοστρώματος της οδού Βενιζέλου (Ιούλιος- Αύγουστος 2006) αποκαλύφθηκε στρώμα πόρινων δωρικών κίωνων, νότια της σκηνής που ανήκαν σε στοά σύγχρονη με την α' φάση της.

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΛΑΡΙΣΣΑΣ ANCIENT THEATRE OF LARISSA

Σκηνικό οικοδόμημα

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΛΑΡΙΣΣΑΣ ANCIENT THEATRE OF LARISSA

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
HELLENIC MINISTRY OF CULTURE & SPORTS
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ | SCIENTIFIC COMMITTEE**

**ΕΡΓΟ: ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ - ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΑΡΧΑΙΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΛΑΡΙΣΣΑΣ Δ'ΦΑΣΗ
PROJECT: CONSERVATION - RESTORATION AND ENHANCEMENT
ANCIENT THEATRE OF LARISSA - PHASE D'**

**ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ:
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ 2007-2013 (ΕΠΑΝ ΙΙ)
ΜΕ ΤΗ ΣΥΓΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ**

**OPERATIONAL PROGRAMME:
COMPETITIVENESS AND ENTREPRENEURSHIP 2007-2013 (OPCE II)
CO-FUNDED BY GREECE AND THE EUROPEAN UNION**

**ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ:
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΙΑΦΑΛΙΑΣ, ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ε.Ε. , ΕΠΙΤΙΜΟΣ Δ/ΝΤΗΣ ΥΠΠΟΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ**

**TEXTS:
ATHANASIOS TZIAFALIAS, ARCHAEOLOGIST, PRESIDENT SC. COMMITTEE,
HONORARY DIRECTOR MINISTRY OF CULTURE AND SPORTS
DIMITRIOS KARAGOUNIS ARCHITECT**

**ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ | TRANSLATION:
ΕΝΗ ΠΑΤΣΙΑΝΤΑ | ENIE PATSIANTA**

**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ | PHOTOS
ΑΡΧΕΙΟ ΕΡΓΟΥ | ARCHIVE**

